

De Opname van de Gemeente en de vroege Kerk?

(c) 2008, R. Brinkman. <http://www.rudybrinkman.nl/bijbelschool>

Over de Opname van de gemeente, of, beter: de **wegvoering** van de Gemeente van Christus Jezus, is de laatste decennia veel geschreven en gezegd.

Veel mensen vragen zich af, onder invloed van ondermeer de boeken van Dave McPherson: "is de leer van de opname een nieuwe leer uit 1800", "is deze leer wel waar", "is het niet een *verzinsel* van Darby, een éigen leer van hem"? Er zijn mij de laatste jaren regelmatig vragen hierover gesteld. Op mijn Bijbelschool-pagina heb ik er al eerder eens over geschreven 1).

Eén van de redenen waarom veel mensen een gedachte aan de opname van de gemeente menen te kunnen verwerpen is "omdat er nooit eerder dan voor 1812 over geschreven is". Dit is feitelijk onjuist.

I. Wat zegt Gods Woord?

Ten eerste is Gods Woord duidelijk over de wegrukking van de gemeente:

De Here zegt in Joh. 14:3

“en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en **zal u tot Mij nemen**, opdat **ook gij zijn moogt, waar Ik ben.**”

En Paulus schrijft in 1 Cor 15:51-53

"51 Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, 52 in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. 53 Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen".

Verder schrijft hij in 1 Thess 4:15-17 hier zeer duidelijk over:

"15 Want dit zeggen wij u **met een woord des Heren**: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, 16 want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; 17 daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, **samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht**, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.

Hoe je het ook wilt wenden of keren, de wegvoering van de gemeente naar de Hemelse Gewesten - immers, **daar** is plaats bereid door de Here Jezus! - is een onloochenbaar feit. Wie dit gebeuren wil ontkennen gaat rechtstreeks tegen de woorden van de Here Jezus in.

Paulus zegt in 1 Cor. 15 dat dit een "geheimenis" is; dat betekent niet dat het een geheim is maar er staat letterlijk: een **mysterion**. Dat is: een onbegrijpelijk fenomeen. Voor ons mensen niet te vatten. Maar daarom niet minder waar! Het woord wordt ook gebruikt voor het huwelijk (een afspiegeling van de relatie tussen Christus en de Gemeente!), de gemeente (voor de oud-Testamentische profeten verborgen en dus een 'mysterie') e.a. zaken. Allen zichtbare 'fenomenen'; door God ingesteld. Zo is ook dit gebeuren, de wegvoering van de gemeente, straks, een zichtbaar fenomeen; allen die weggevoerd zijn zullen "verdwenen" zijn van de aarde.

Tot zover de Bijbelse gegevens.

II. De kerkgeschiedenis?

Werd er door de vroege schrijvers niet gesproken over de wegvoering van de gelovigen? Dat lijkt de centrale argumentatie te zijn om de 'leer van de opname' te verwerpen.

Door een broeder werd mij een email gestuurd met de vraag of ik kon aantonen --*ergens heb ik dat een keer geschreven*-- of er inderdaad in de vroege kerkgeschiedenis wel degelijk werd gesproken over de 'opname' van de gemeente. Dat leidde tot een kleine zoektocht in m'n archieven.

Het is algemeen bekend dat onder de vroege kerkvaders in elk geval het 'Chiliasme' een bekende en aanvaarde leer was; voorbeelden hiervan zijn er te over. 2) Dat is in dit verband niet onbelangrijk omdat het Chiliasme -de verwachting van een duizendjarig vrede- nauw samenhangt (maar niet noodzakelijkerwijs) met de verwachting van een wegvoering van de gelovigen.

Maar nu dus, in dit verband, voor sommigen de meest interessante vraag: is er ook over een 'opname', en dan ook meer bijzonder een 'opname vóór de grote verdrukking' geschreven? Het antwoord is ondubbelzinnig: jazeke!

Ephraim (*ook wel gespeld als Ephrem*) de Syriër 3) bijvoorbeeld, die leefde van 306-373 n.Chr. en een bekend theoloog, schrijver en dichter was 4) schreef het volgende:

''For all the saints and elect of God **are gathered, prior to the tribulation** that is to come, and **are taken to the Lord** lest they see the confusion that is to overwhelm the world because of our sins'' 5)

Vertaald:

"Want alle heiligen en uitverkorenen van God zullen worden verzameld, **voor de verdrukking die zal komen**, en zullen **naar de Here toe opgenomen** worden zodat zij de verwarring welke de wereld zal overweldigen vanwege onze zonden niet zullen zien".

Eén van de 'tegenargumenten' welke men meent aan te voeren tegen dit gedeelte is dat dit door een 'pseudo-Ephraïm' op schrift zou zijn gesteld. Ook als dat het geval is, **dan hebben we het nog altijd over een schrijven van vóór de 4e eeuw n.Christus!** Met andere woorden: er is wel degelijk schriftelijk bewijs, van ofwel deze beroemde man ofwel iemand die onder zijn naam heeft geschreven.

Professor Cameron Rhoades, van het Tyndale Theological Seminary heeft uit de werken van Ephraim delen vertaald, waaruit overduidelijk blijkt dat Ephraïm niet alleen geloofde in een (letterlijke) wegvoering van de gelovigen, de Here tegemoet in de lucht, maar tevens in een letterlijke grote verdrukking van 1260 dagen (2e helft van wat wij tegenwoordig vaak de 'grote verdrukking' noemen), dat hij geloofde dat de laatste 'jaarweek' van Daniël 6) de periode van de valse vrede (het 7-jarige verbond met de anti-Christ) zou zijn, etc., etc. Hij was zelfs van mening dat de anti-Christ uit de stam Dan zou zijn (een gedachte die we ook tegenwoordig tegenkomen).

Er hebben zich diverse geleerden gebogen over deze teksten. En ze zijn in elk geval authentiek in die zin dat ze uit de vroege Christelijke geschiedenis stammen. Mogelijk van een 'pseudo-Ephraïm' maar nogmaals: duidelijk is dat deze gedachten derhalve al in het vroege Christendom bekend en onderwezen werden.

De Rooms-Katholieke en Reformatorische theologen hebben een gedachte aan een wegvoering van de gemeente en een letterlijk duizendjarig rijk verworpen. Dit is omdat (a) hun leer hier niet mee overeenstemt en (b) zij, volgens eigen zeggen, hier "geen bewijs voor vinden in de geschriften van de vroege kerkvaders". We moeten daarom tot slot opmerken dat Ephraïm's werken met name in de Grieks-orthodoxe en oosterse kerken bekend zijn.

Tot slot

Ook al zou er nooit zijn geschreven over dit onderwerp in de vroege kerkgeschiedenis en inderdaad pas

in 1788 (beweerdelijk in een boek van de hand van de priester Emmanuel Lacunza 7), maar aannemelijker is dat dit een pseudoniem was) voor het eerst over gepubliceerd zijn dan nog is er uiteindelijk maar één doorslaggevende stem in dezen en dat is Gods Woord. En Gods Woord is, en blijft, er duidelijk over dat er ééns een dag zal komen dat alle gelovigen zullen worden opgenomen, zullen worden getrokken tot de Here!

Marantha!

Noten/bronnen

- 1) zie: <http://www.rudybrinkman.nl/bijbelschool/?p=28>
- 2) zie: http://internetbijbelcursus.nl/onderwerp_chiliasme.html
- 3) zie: http://en.wikipedia.org/wiki/Ephrem_the_Syrian
- 4) "The Nicene and Post-Nicene fathers, second series, vol. 13", Ages Digital Library door Philip Schaff, Professor of Church History in the Union Theological Seminary, New York.
- 5) On the Last Times, the Antichrist, and the End of the World, by Ephraem the Syrian, A.D. 373
- 6) http://internetbijbelcursus.nl/onderwerp_eindtijd_opname_duizendjarig_rijk.html
- 7) http://en.wikipedia.org/wiki/Rapture#Doctrinal_history